

Oponentský posudek na bakalářskou práci: Tereza Koplová, STÁLÁ EXPOZICE NÁRODNÍHO MUZEA V LOBKOVICKÉM PALÁCI, FF UK Praha 2019

Libor Jůn

Události a děje spojené s činností nejvýznamnější domácí muzejní instituce – Národního muzea na sebe přitahují pozornost prakticky po celou dobu existence tohoto muzejního ústavu – tj. už celá dvě století. A je jistě dobře, že tento zájem se promítá také do vzniku vysokoškolských kvalifikačních prací v příslušných oborech archivních či historických. Také předložená práce Terezy Koplové se zabývá tímto tématem - v tomto případě genezí vzniku a prvotního fungování Historické expozice NM v Lobkovickém paláci na Pražském hradě. Téma jistě zajímavé a přínosné, vždyť se ve své době jednalo fakticky o jedinou takto ucelenou historickou expozici vzniklou na území celé České socialistické republiky.

Bohužel dobře zvolené téma se ukázalo být nad síly autorky a ta svůj text vybudovala značně mezerovitě, chaoticky a stejně tak i velmi popisně. Většina těchto nedostatků pravděpodobně úzce souvisí s evidentní časovou tísni v níž kvalifikační text vznikl, některé z nich zásadního koncepčního charakteru však mají jistě i hlubší genezi a to ve způsobu práce autorky s prameny, případně s příslušnou literaturou. Na škodu je neproporční a nedostatečný úvod, stejně tak i odbytý závěr. Jejich obsahová nedostatečnost souvisí s absencí relevantní badatelské otázky, tu autorka nedokázala jasně formulovat. Úvod studie se tak stává spíše přehledem dostupných pramenů – ovšem opětovně nekompletním. Mimo zmíněný registrurní fond NM a nepřístupného fondu Výstavnictví n. p. neuvádí další možné fondy, navíc fondy alespoň částečně přístupné (ministerstvo kultury, Správa Pražského hradu, Kancelář presidenta republiky). Tomu odpovídá i nekonkrétnost závěru práce, kde autorka nedokáže jednoznačně charakterizovat dosažené badatelské výsledky.

Z výše uvedených nedostatků plynou také další závažná pochybení. Z nichž klíčovou je zhruba následující trojice:

1/ V práci zcela absentuje rozvedení alespoň základního kontextu vzniku Historické expozice v Lobkovickém paláci ve vztahu k činnosti Národního muzea. NM je zmiňováno pouze letmo a nekonkrétně. V důsledku toho autorka prakticky nevnímá celkový ideologický marxistickoleninský rámec budované expozice a uvádí pouze několik málo příkladů ideologických klišé využitých při dobové prezentaci vzniklé expozice (s. 31, s. 33). Nedokáže tak vůbec

postihnout složitost geneze vzniku expozice, střety několika expozičních konceptů a osobní angažmá některých z protagonistů (dr. Johnová, dr. Vondruška atd.).

2/ Autorka nezařadila do textu práce či do jejího poznámkového aparátu ani jeden, byť stručný biogram některé z významných osobností podílejících se na vzniku expozice. U jmen Vladimíra Denksteina dlouholetého ředitele NM, Josefa Kočího jako významného režimního historika či Vlastimila Vondrušky jako posledního z „realizátorů“ vzniku expozice se to více než nabízí. Navíc skutečnosti vázající se k činnosti těchto historiků a vědců mohly autorce osvětlit mnohé z širšího kontextu vzniku expozice. Obraz vzniku expozice se tak zbytečně zplošťuje a v podání autorky se omezuje spíše jen na citace z úředních materiálů či jejich parafráze.

3/ Autorka ve své práci zcela opomněla odbornou literaturu vzniklou k tématu – ať již se jedná o práce věnované dějinám NM (tj. v kontextu událostí 20. století v NM), problémům vzniku a budování muzejních expozic či některá zásadnější muzeologická pojednání. Chybějící seznam použité literatury (včetně případného komentáře), stejně tak chybějící seznam pramenů nahrazený tzv. *Seznamem referencí* jen dokládá tento neblahý metodologický prohřešek. Také to autorku textu zavádí do slepé interpretační uličky, kdy jasně nedokáže odlišit ideologický rámec a dobovou politickou podmíněnost vzniku expozice s jejími dalšími osudy po roce 1989.

Výše uvedené záležitosti svědčí o nedostatečném seznámení s dostupnými prameny, o neznalosti existující literatury a o rychlosti v jaké text kvalifikační práce vznikal. Zmatený a chaotický dojem z textu poté nemůže obrazně řečeno zachránit ani vizuálně zajímavá obrazová příloha. Ta v případě dostatku času a opatřena relevantními komentáři mohla vytvořit velice silnou stránku celé práce. Práce tak spíše odráží prvotní heuristiku a není plnohodnotným odborným textem. S tím souvisí i otázka nedostatečné jazykové úrovně a chaotického obsahu jednotlivých kapitol (viz s. 9 – první odstavec 1. kapitoly, uvádějící čtenáře „bez varování“ do počtu exponátů a výstavních sálů).

Rozsah a zpracování předložené práce tak nejen neodpovídá požadavkům na VŠ kvalifikační práci, ale v mnoha ohledech nesplňuje ani požadavky na korektní odborný text. Práce je spíše souborem rozsáhlých citací z použitých pramenů či jejich parafrází, bez vyřčení relevantních badatelských otázek. Z těchto důvodů bakalářskou práci Terezy Koplové **nedoporučuji k obhajobě (hodnocení neprospěla)**. Práci je nutno doplnit o poznatky

z dalších pramenů, literatury a koncepčně přebudovat, teprve poté může být úspěšně obhájena s nemalým odborným přínosem.

Mgr. Libor Jůn, Ph. D.
Archiv Národního muzea
liborjun@seznam.cz

v Praze, dne 1. září 2019